

de krigsførende Magter. Postforbindelsen har ligeledes været vanskelig. Det værste er imidlertid, at et Samfundsonde, som man hidtil i hvert Fald kun i meget ringe Grad har kendt, nemlig Arbejdsløsheden, er begyndt at vise sig paa Øerne og truer med at tage et ret stort Omfang.

Jeg vil omtale en Begivenhed, som staar i en vis Forbindelse med denne Sag, nemlig Sænkningen af 8 færøske Fiskerskibe i Maj Maaned af tyske Undervandsbaade. Nogle Motorbaade havde dristet sig ind paa den saakaldte Færøbanke, som ligger et lille Stykke indenfor Færezonen, og havde fisket en Mængde Fisk, og en Del af Fiskerskibene kunde ikke modstaa denne Fristelse og sejlede ogsaa derud og fiskede i Tillid til, at Tyskerne ikke vilde gaa saa rigoristisk frem, at de vilde nedskyde Fiskere, som fiskede saa langt borte fra Krigsskuepladsen. Fiskerne mente, at de i hvert Fald vilde faa en Advarsel, inden noget af Skibene blev sænket, saa at de derefter kunde holde sig borte. Det skete imidlertid ikke. I Slutningen af Maj sænkede tyske Undervandsbaade 8 færøske Fiskerskibe dels ved Bomber og dels ved at tænde Skibene i Brand, og kun ved et Guds Under og paa Grund af, at Vejret var meget godt, lykkedes det Mandskaberne, omtrent 100 Mand, at naa Land. Det var selvfølgelig et betydeligt Tab for Rederne, som ikke havde og ikke havde kunnet faa deres Skibe og Udrustning forsikret, og ligeledes var det et stor Tab for Fiskerne, som mistede deres Klæder og en stor Del af deres Fortjeneste, og et saadant Tab paa et Par Hundredetusinde Kroner føles selvfølgelig meget i et lille Samfund som det deroppe. Jeg vil nu bede den højtærede Udenrigsminister søge at bevæge Tyskland til af Billighedshensyn at betale en vis Erstatning for disse Sænkninger.

Disse Sænkninger bragte naturligvis Uro med sig og Standsning af Fiskeriet, men dertil kom saa Vanskelighederne med at skaffe Salt og Skibsudrustning. Saltet skal man bruge til at salte Fisken med, men det ene Saltskib efter det andet, som var paa Vej til Færøerne fra Spanien, blev af Englænderne taget ind til Kirkwall til Visitation og lige saa regelmæssigt sænket af Tyskerne, naar det slap løs igen. Der foreligger nu et Tilsagn fra England om fri Sejlads fra Færøerne til Spanien med Fisk, og jeg vil henstille til den højtærede Udenrigsminister at forsøge, hvis han ikke allerede har opnaaet det — for jeg ved, at der arbejdes derpaa —, at opnaa Tilladelse for Skibe til at sejle med

Salt fra Spanien eller Portugal til Færøerne, saaledes at de sejler helt Vest for Krigszonen. Det forekommer mig, at et saadant Tilsagn maatte kunne gives, idet en saadan Sejlads helt Vest for Krigszonen ikke kan tænkes at krydse Englands Interesser.

Skibsudrustning har det, som sagt, været vanskeligt at skaffe, og det, man har kunnet skaffe, har været meget kostbart. Petroleum har der i længere Tid ikke været noget af, og Motorbaadsfiskeriet har derved faaet et svært Knæk. Jeg vil ikke tale om, at man ikke har noget til Belysning. Man har hverken Gas eller Elektricitet, saa at man har været nødt til at vende tilbage til de gamle Tranlamper. Jeg vil derfor bede den højtærede Udenrigsminister meget om at hjælpe til at faa de nødvendige Tilladelser til at udføre noget Petroleum fra Amerika til Færøerne, idet de nødvendige Garantier maatte kunne gives.

Paa Færøerne er man i den sidste Tid kommet ind paa at faa nogle Varer fra Amerika — det forekommer mig i øvrigt, at man er kommet noget sent ind derpaa —, og derved har der udviklet sig et vist Samarbejde med Islænderne, som har flere Dampere gaende paa Amerika, og som har været saa elskværdige at stille noget af deres Tonnage til Raadighed for Færøerne, saa at Varerne kunde føres fra Amerika til Reykjavik og derfra hentes videre til Færøerne. Lagtinget har ogsaa i Sommer haft et Par handelskyndige Udsendinge paa Island, og disse er blevet meget velvilligt modtaget, hvad vi har været meget taknemmelige for ligesom for den Hjælp, vi har faaet, og som man har lovet os fra Island. Selv om vi maaske kan faa nogle Varer direkte til Færøerne fra Amerika — og det vil jo være det bedste —, antager jeg, at et Samarbejde med Island vil kunne være fordelagtigt paa forskellig Maade baade for Færøerne og for Island. Jeg kunde f. Eks. tænke mig, at Island kunde faa mindre Kvanta af Kul sendt fra Færøerne, og at Færøerne saa til Gengæld kunde faa nogle Produkter som Talg, Faarekød o. s. v. tilbage fra Island. Der foreligger en almindelig Tilladelse til fri Sejlads mellem Island og Færøerne, men der er nogle Vanskeligheder ved at faa Tilladelse til at føre Varer fra Færøerne til Island og omvendt, og vi vilde derfor være den højtærede Udenrigsminister meget taknemmelige, om han kunde opnaa en Ordning med England, hvorefter der blev lettere Adgang til at faa Varer tilført fra Island